

Egy telefon miatt!

Alsóváros orvosi rendelőjében (Mátyás tér) tegnap tragikus eset történt. Egy idős asszony rosszul volt, azonnal mentőt kellett hozzá hívni.

Igen ám, de az orvosi rendelőnek ikertelefonja van — a kocsmával. Ott bizonyára beszédés kedvében lehetett valaki, nem tudott a körzeti orvos telefonvonalát kapni. A mentők mindent megtettek: 15 perc alatt ott voltak — sajnos, már későn. Az a pár perc hiányzott.

Talán nem kell elisméltelnünk, mennyit hadakozunk telefonügyben; elég, ha a tarjáni telefont ügyében írott cikkünk sorát

említjük. Nem izléses talán ilyen szomorú eset kapasan, de fel kell idéznünk: ettől féltünk, hogy ilyesmi történhet meg a telefonhiány miatt. Tegnap Alsóvárosban, s egyszer esetleg Tarjánban is.

Mert ugyan ki mondhatja nyugodt lelkiismerettel, hogy akár ideiglenesen is megoldás, ha egy orvosi rendelőnek ikeres-
tett telefonja van?

Lehet, hogy a beteg a gyors klinikai beavatkozás sem segített volna. De nem hagyhatunk egyetlen kiskaput sem a tragédiának!

P. Sz. M.

Kétmillió palack pezsgő

Hárommillió fiatal palack pezsgő „társaságában” („fiatal”, mert még csak érlelődnek, lefojtva vastag palackokban a budafoki pincék mélyén) tartotta tegnap délután sajtótájékoztatóját Mihály Ferenc, a Magyar Állami Pincegazdaság vezérigazgatója. Az ünnepek előtti pezsgőfrontról volt szó.

Az idén kétmillió palack pezsgő került belföldi forgalomba, s ez kerek félmillióval több, mint az előző évi volt. A budafoki üzem díszdoboz-csomagolásban a „Hungaria Brut” pezsgőt egységis soproni kékrankos borral hozza forgalomba.

Közlekedés, óh

Az újszegediek nevében panaszkodik a 6-os buszra Hegedűs Józsefné (Korondi utca 6.): nem tartják a menetidőt, s a mostoha időben még kellemetlenebb a várakozás. A hattyasi busz-közlekedésre sokak nevében Kovács Mária panaszkodik. Mint leírja, sokan elyalogolnak a Vadkerti térig, hogy a ságvártelepi járatra szálljanak fel — de ez 20 perc gyaloglás és sejtethető, milyen tolongás van így a 14-es buszon! A hattyasiak a napokban sokszor elkéstek munkahelyükről, a rossz közlekedés miatt, s nem egy munkahelyen levonják az elvesztett félórát, órákat. Most már az egész télen így lesz, hogy órákkal előbb induljanak, vagy elkésnek?

Úgy véljük, a két panasz összefügg azzal, amit a közlekedés mai helyzetéről elmondhatunk... De a türelmemek, megértésnek is van határa! Rosszak az utak, nem járnak pontosan a buszok. De hogy van az, hogy néha 15 percig nem jön egy hatos se, aztán meg egymást éri kettő-három?

Meddig távirat a távirat?

Csak helyszűke miatt nem közöljük szó szerint Kovács Béláné (Csongrádi sugárút 2/a) elkeseredett hangú levelét. Mint leírja, négyéves beteg kislányának orvosi vizsgálatára, esetleges szemműtétjének megbeszélésére Miskolcra kellett utazniuk, s hogy biztosra menjenek, választást vártak táviratukra a főorvostól. A táviratot december 5-én délután 16 óra pár perckor kézbesítették, holott a táviraton feltüntetett jelzések szerint december 4-én 18 óra 15-kor adták fel Miskolcon, és még aznap, 19 óra 15-kor (egy óra múlva!) vették Szegeden. — Mindössze 40 perce volt így levélíróknak, hogy kicsi gyerekeivel felkészüljön az útra és kijusson az állomásra.

Belterületen lakik, a főpostától 10 percrenyire! Hogy lehet, hogy mégis csaknem 21 óra alatt kézbesítették a fontos táviratot? Mivel lehet ezt megmagyarázni?

P. Szóke Mária

Ismét nagy levélhalom áll a szerkesztő asztalán, osztályozhatjuk: ezt közöljük, ezt továbbítjuk az illetékesnek — ezzel nem foglalkozunk, mert névtelen. Megint sok névtelen levelet olvastunk végig, tegyük hozzá, hogy csodálkozva. Mert az aztán igazán bámulatra méltó, hogy nem merik sokan nevüket ráírni olyan levélre, amelyben megírják: nem takarítják a városban a havat, lépni alig lehet a locs-pocsban, a hol olvadó, hol megfagyó hóleben. Talán nem érzik igazukat, vagy úgy vélik, nem lehet nyíltan kritizálni? Ki érti?

Más: sok ajánlott levelet kapunk. Szeretnénk olvasóinkat megnyugtanni: nem veszhet el egyetlen hozzánk küldött levél sem, a „kényeseket” és nem kényeseket ugyanúgy megőrizzük. Mindezt azért mondjuk, mert nem akarjuk, hogy olvasóinkat felesleges költség terhelje — levelük egy forintos bélyeggel is ugyanúgy fontos lesz számunkra, mintha ajánlottan küldik.

Köszönet — háromszor

A királyhegyesi általános iskolák igazgatója, Neduczta Szvetisláv lapunkon keresztül szeretné tolmácsolni a tanári kar és a diákok nevében, hogy az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt Nagyalföldi Kutató- és Fel-tárási Üzeme szegedi üzeme-gységének szocialista brigádja Favorit tv-készüléket ajándékozott iskolájuknak.

Az átadási ünnepségen meleg barátság is szövődött a brigád képviselői és az iskola tanárai között, többek között ígéretet kaptak a gyerekek, hogy megismerkedhetnek majd filmvetítésen, előadásban az olajbányász szakma szépségeivel.

Pestről kaptunk levelet, Bosnyákovits Mátyás (XVII. ker. XII. utca 4/a. sz. alatt lakó) nyugdíjastól. Mint leírja, mozgásképtelen rokkant nyugdíjas, és mert extra méretű ruhát hord, nem kapott készen. Megkérte levélben a szegedi ruhagyárat, készítsenek neki. A ruhagyárek ilyesmit nem szoktak elvállalni, de levélírónk körülményeit tekintve meglették. Sajnos, először a méreteket pontatlanul írták meg a gyárnak, de még az átalakítást is megoldotta a gár, s

Pharmadest II.

A Labor Műszeripari Művek vezetői kedden, tegnap bemutatták az újságíróknak új terméküket, a Pharmadest II. nevű vízdesztilláló készüléket. A berendezés óránként 4 liter vizet desztillál, s 100 százalékosan steril folyadékot szolgáltat. (MTI)

Szeged szobrai

Kútfigura

(119.) A ruhagyár udvarát díszíti ez a kedves kútfigura. A kis szobor készítőjének neve — sajnos — nem áll rendelkezésünkre.

SZERDA,
1969. DECEMBER 10.

DEL MAGYARORSZAG 5

Mai „falujárók”

A falun lakók tudják, hogy a jó körzeti orvos nemcsak a fájdalmakat enyhíti, nemcsak gyógyít, de óvja is a betegségtől, bajoktól az embereket. Ha megszületik az első kisbaba, ma már az orvostól, s nem a szomszéd-asszonytól tanulnak csecsemőápolást a kismamák (bizonyíték erre — mindennél ékebben — az alaposan lecsökkent csecsemőhalandóság is). Hogy tisztában, egészségesebben él a tanyák, falvak népe, jobban, észszerűbben táplálkozik, az a jobb módnak is köszönhető, de a falvak orvosainak is, akik kultúrára, higiénára, a betegségek megelőzésére is tanítják a népet — s hogy mindez tükröződik a felszabadulás óta eltelt negyedszázad beszédes eredményében, a mintegy 10 évvel meghosszabbodott átlagéletkorban is, azt sokan tudják ma már.

Mindezt akár az egyetemi jegyzetből is tanulhatnák az orvostanhallgatók, s az V. évben a könyv szavai alapján is lehetne belőle jelesre szigorlatolni. Mégis: az idén először nem tankönyvtárgy már ez sem a Szegedi Orvostudományi Egyetemen. A Magyar Vöröskereszt megyei szervezete és az egyetem egészségügyi szervezeti intézete kezdeményezésére az V. éves hallgatók egy része újfajta gyakorlaton ismerik meg a felvilágosító munkát: kijárnak a falvakba, tanyaközpontokba orvosi előadásokat tartani. Harminc

előadást tervezett a tanszék erre a tanévre, a témák közérdekűek: a családtervezéstől a csecsemőgondozásig, a mezőgazdasági és üzemi balesetek megelőzésétől a helyes táplálkozásig, vagy éppen a növényvédőszeresek általmaig, az alkohol káros hatáság egészségvédelmünk fontos témái kerülnek sorra. S alighanem „tervtúltesítés” is várható: a TIT is érdekli az előadások iránt, az eddigiek sikere alapján ők is szeretnék az orvostanhallgatókat „foglalkoztatni”.

Az orvosi hivatás egyik legszebb velejárója a köz megbecsülés, ezzel most ismerkednek meg, s maradandó élmény is az V. éves medikusok számára. De azt is jobban látják már, mi vár majd rájuk az életben, a munkahétköznapokon. Három V. éves hallgatóval — Kövecses Ágnessel, Pécesk Máriával és Högye Mártával — beszélgettünk arról, mit tapasztaltak: érdekelte-e az embereket előadásuk. Szerény beszédükből is kiderült, hogy sikerült volt, s kellemes élményekről számoltak be, de arról is, hogy nagy szükség van falun is az ismeretterjesztésre. Érdekes dolgokat tapasztaltak. Pusztamérgesen például bevallották a hallgatók, hogy tudják ők jól, mi mindenre kell ügyelni a növényvédőszer

használatakor — csakhat: nem tulajdonítottak jelentőséget a használati utasításoknak. Vagy az egyik faluban az óvónő hozzászólásából kiderült, hogy egyes helyeken még ma is pálinkás kenyeret reggeliznek az apróságok, az óvodában meg fordulnak le a székéről a bődülségtől. Az egyik előadást 40 asszony meg iskolás gyerek hallgatta, az egyik faluban — az alkoholizmusról szökött —, s a terembe áthallatszott a kocsmázók lármája. A hallgatók persze szín józanok voltak, s valószínű, ők mások is azok. Elkeserítő? De mennyire! Mégis megerősítette a leendő orvosokat abban, hogy nagy szükség van rájuk, nemcsak a gyógyításban, de a népművelésben is. És tudják, tapasztalhatták, hogy megvan már falun az a műveltebb réteg, amelyre számítani lehet, akik okos kérdésekkel segítették tovább szököni az előadás gondolatait, akik tisztán, jól gondozott ruhában járnak és szépre, jóra, egészségre nevelik gyerekeiket és terjeszteni is fogják az előadás hallottakat.

Az orvos gyógyít. Megmenti a betegeket. Visszaadja az egészséget. Így tanul-tak az orvostanhallgatók is, s erre készülnek fel az előadásokon, a jól felszerelt klinikákon. A hat évi kemény tanulás után nyilván ezt fogják tartani az orvosi hivatás legszebb feladatainak. De hasznos ez a kísérlet számukra is: egy ritkábban hangsúlyozott orvosi feladattal, az egészségügyi kultúra terjesztésével, a betegség-megelőzés fontosságával ismerkedtek meg — életközben — ezen a modern „falujáráson”.

P. Szóke Mária

Üvegházi rózsák a Haladás Tsz-ből

Az újszegedi Haladás Tsz-ben két hónapja kezdődött az üvegházi rózsatermesztés első szakasza. Azóta kerek számban 200 ezer szál virágot szedtek, amit főként a városban levő üzletekben értékesítettek. Ezenkívül szállítottak a Fővárosi Kertészeti Vállalatnak, a budapesti Sasad Tsz-nek és a Kecskeméti Városgazdálkodási Vállalatnak. A szövetkezet szakemberei előzetes piackutató felmérések alapján választották meg a különböző fajták arányát. A legkelendőbbek a piros árnyalatú rózsák, köztük is a Super Star bordó és korál változatai a „sztárok”. Lényegesen kisebb az érdeklődés a sárga, a rózsaszín vagy a fehér virágok iránt, amelyek legfeljebb öt-öt százalékos arányt képviselnek.

Az üvegházi termesztés első szakasza a napokban zárul, utána visszametszik a töveket és csak mérsékeltlen fűtenek rájuk. Március elején nyílnak majd ki újból a virágok és a második üvegházi szezon egészen a szabdalföldi rózsák megjelenéséig tart.

A kertészetről híres újszegedi közös gazdaság nagyban foglalkozik rózsatermesztéssel is. Az idén a Szovjetunióba, Olaszországba, Ang-

liába, Jugoszláviába, Hollandiába, és Csehszlovákiába exportált nemesített rózsátöveket a Hungaroflor Vállalat közvetítésével.

Találós kérdés

A tarjántelevi bejáratnál előregyártott elemekből — igen lassan összeraktak egy pavilonocskát. Van egy kis előtere is, pultokkal. Amikor építgették, mindenki találgatott, vajon mi lesz. Külleméből ítélve arra lehetett következtetni, hogy borkóstoló lesz. Valamelyik szót termelő gazdaság méri majd saját termésű borait. Végül otthagyták, ácsorgott üresen sokáig.

Nemrégiben — amióta beköszöntött az esős, havas idő — észrevettük az emberek, hogy mégsem üres a pavilon. Akik a tető alatt kerestek menedéket az eső elől, láthatták, hogy az ablak mögött egy szőke hajú leányzó üldögél. A mögötte levő polcokon trafikáruk, csokoládék, apró műtűrűk, tollak, ceruzák, képeslapok és minden, ami egy ilyesmi

boltban általában lenni szokott. Persze mindezt csak azok láthatták, tudhatták, akik legalább egy méternyire megközelítették a pavilont, illetve, akik a tető alá álltak.

Az alkalmazottat megkérdezték:

— Kie ez az üzlet?

— Az Élikeré — mondta a leány.

— S miért nem írják ki, hogy milyen üzlet van itt?

Erre már a kiszolgálóleány nem tudott feletet adni. Pedig a pavilon gazdájának fel kellene hívni a nagyérdemű közönség figyelmét, hogy az elhagyottat látszó pavilon nem elhagyott, hanem ott egy jobb sorsra és nagyon is jó forgalomra érdemes üzlet leledzik: trafikáruval, képeslapokkal, bélyeggel, és minden más aprósággal.

G. L.